

gaa eller Samtykke dertil foreligge fra Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis Værgen.

Stk. 3. Er Kvinden paa Grund af Sinds sygdom, Aandssvaghed eller af andre Aarsager ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet, kan Begæringen om dettes Foretagelse fremsættes af en hertil beskikket særlig Værgen eller, for saa vidt hun er inddraget under Forsorg af en Statsanstalt eller en i Henhold til § 67 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg godkendt Anstalt, af Anstaltslederen. Værgens, eventuelt en særlig dertil beskikket Værges, Samtykke til Indgrebet maa indhentes. Den, der efter foranstaaende er berettiget til at fremsætte Begæring om Indgrebet, kan ogsaa begære Værgen beskikket i denne Anledning.

Stk. 4. Er Kvinden gift og samlever med sin Ægtefælle, skal der gives denne Lejlighed til at udtale sig. I ganske særlige Undtagelsestilfælde kan Justitsministeren dispensere herfra.

§ 3.

Stk. 1. Afbrydelse af Svangerskab maa kun foretages af en autoriseret Læge efter Samraad med en anden autoriseret Læge, i Almindelighed Kvindens sædvanlige Læge.

Stk. 2. Afbrydelse af Svangerskab maa kun finde Sted paa et af Statens eller Kommunernes Sygehuse eller paa et privat Sygehus, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilket Patienter indlægges for offentlig Regning.

§ 4.

Stk. 1. Forinden Indgrebet foretages, skal den Læge, der foretager dette, sikre sig, at der er givet den eller dem, hvis Begæring eller Samtykke efter foranstaaende er nød-

Stk. 2. Den i Regeringsforslaget opstillede Sondring mellem Kvinder over og under 18 Aar er formentlig efter det her opstillede Forslag uden større Interesse.

Stk. 3. Det er fundet rigtigt at forlange Værges Samtykke, ogsaa hvor det drejer sig om en paa Anstalt indlagt.

Stk. 4. Efter nærværende Forslag vil det kun i yderst sjældne Undtagelsestilfælde kunne forekomme, at der kan være Betænkelighed ved at indhente Ægtefællens Erklæring, men man tør ikke helt benægte Muligheden af, at de kan forekomme, og har derfor givet Dispensationsbeføjelsen.

ad § 3. Stk. 1. Mindretallet mener i og for sig, at der i den rent medicinske Indikations Tilfælde vilde være tilstrækkelig Sikkerhed ved den Fremgangsmaade, der følges ved alle andre Operationer, men har dog ikke villet afvige fra Regeringsforslaget og Kommissionsforslaget paa dette Punkt.

Stk. 2. Mindretallet vilde i og for sig ikke nære større Betænkelighed ved at tillade dertil af Ministeriet godkendte Privatklinikker at foretage Indgrebet, forudsat at der af Sundhedsstyrelsen førtes en Statistik for hver enkelt Klinik, og at Justitsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen kunde tilbagekalde Godkendelsen, hvis Statistikkens eller andre Oplysninger gav Grund til at antage, at Loven ikke nøje efterlevedes paa Klinikken. Man har dog ikke ment paa dette Punkt at burde afvige fra Regeringsforslaget.

ad § 4. Stk. 1. Saadan Vejledning kan f. Eks. være meget paakrævet, hvor der i Tilfælde efter § 1, Stk. 1, er Tale ikke om egentlig Sygdom, men om stærk legemlig Svækkelse. Dernæst, hvor der er